

[Maigaard.]

år endnu, får væsentlig indflydelse på holdstørrelserne i folkeskolen.

Sammenfattende kan det siges, at denne lov ikke, naturligvis ikke, opfylder alle SF's ønsker og krav til en folkeskolelov. Der er stadig brug for en debat om og en praktisk indsats for en ny og bedre folkeskole, men loven repræsenterer et fremskridt, reelt og praktikabelt. Som sådan må den hilses velkommen.

Chr. Christensen (KrF):

Ved førstebehandlingen af dette lovforslag sagde jeg, at det er vigtigt, at børnene har det godt i skolen, det er en forudsætning for, at de kan lære noget. Men jeg sagde også, at de kommer der først og fremmest for at lære noget, og derfor må skolens kundskabsmeddelende forpligtelse klart formuleres i formålsparagraffen.

Desuden gav jeg udtryk for, at det efter kristeligt folkepartis opfattelse er skolens opgave på det kristne kulturgrundlag at udvikle børnene til frie, selvstændige, ansvarsbevidste samfundsborgere med fantasi og skaberevne i behold og med den nødvendige grundviden og med en etisk holdning.

Den foreslåede formålsformulering fastslår, at det er skolens formål at meddele børnene kundskaber og at forberede dem til at tage medansvar. Vi er tilfredse med, at disse to ting er klart formuleret.

Det er derimod ikke slået fast, at skolen skal hvile på det kristne kulturgrundlag. Det beklager vi, ligesom vi beklager, at det ikke er lykkedes at få ind i formålsformuleringen den nuværende § 1, stk. 3, om, at kristendomsundervisningen skal være i overensstemmelse med folkekirkens evangelisk-lutherske lære. Derfor har vi i et ændringsforslag foreslået denne paragraf bibeholdt.

Det er ret interessant at se, at man fra det konservative folkepartis side har fastholdt den nuværende formålsparagraf. Jeg skal medgive, at vi fra kristeligt folkepartis side har haft stor forkærlighed for at bibeholde denne bestemmelse, og derfor kan vi dele de mange synspunkter, der foreligger, hvad det angår.

Jeg vil også gerne sige, at jeg finder det meget interessant, at centrum-demokraterne stiller forslag til formålsformulering, hvori de to første punkter ordret er, hvad

kristeligt folkeparti tidligere har indgivet som forslag til formålsformulering. Derfor er det også ganske naturligt, at vi glæder os over, at andre partier nu har forstået, hvad det var, vi gerne ville. Man må jo også forstå, at vi er i den situation, at dette forlig, vi har indgået, binder os under afstemningerne.

Vi har ønsket, at kristendomsundervisningen skulle bevare sin nuværende status. Det er med tilfredshed, vi konstaterer, at vore ønsker om, at undervisningen fortsat skal gives på alle klassetrin, er bibeholdt bortset fra 7. eller 8., hvor der kan være konfirmationsforberedelse. Men vi havde et andet meget væsentligt ønske, og det var at få adskilt kristendomsundervisningen fra religionsundervisningen.

I kristendomsundervisningskommissionens betænkning, som kom i 1971, og som tidligere ordførere har refereret til, står der, at der skal gives grundigt kendskab til kristendommen og dennes baggrund, men der står desuden, at der skal orienteres om vigtige ikke-kristne religioner og om andre livsopfattelser, herunder humanisme, ateisme og marxisme. Men der står yderligere i betænkningen side 49 i omtalen af forholdet mellem fagene, at undervisningen skal beskæftige sig med kristendommen i den væsentlige del af tiden, men på den anden side skal behandle ikke-kristne religioner og andre livsopfattelser så omfattende, at eleverne får mulighed for at få en solid orientering heri. Hvad er en solid orientering? Er det 20 timer til hvert af disse fagområder?

For os at se lå der her en meget alvorlig fare for en udhuling af den egentlige kristendomsundervisning, som kun med 1 time om ugen som foreslået i forvejen var ganske utilstrækkeligt tilgodeset. Det var derfor en af vore baggrunde for at kunne gå ind i forhandlingerne, at vi fik ønsket om denne adskillelse opfyldt. Derfor er vi også meget tilfredse med, at adskillelsen gennemføres, sådan at vi nu får kristendomskundskab for sig timetildelt og religion med fremmede religioner og andre livsanskuelser, som henlægges til ikke-timedelte emner under § 6.

Men også timetallet i kristendomsundervisningen har været en væsentlig faktor for os i forhandlingerne; over et ugentligt skoleforløb, det vil sige fra 1.-9. skoleår, får man nu et ugentligt timetal på 13, én i 1. og 2., to